

resultater. Fattigdom er en af de største trusler mod vores alle sammens miljø.

Vi havde ønsket, som jeg nævnte tidligere, at et internationalt retssamfund på miljøområdet havde fået en lidt tydeligere placering. Det er en helt klar del af strategien for Det Konservative Folkepartis vedkommende, at vi får et internationalt retssamfund på miljøområdet, og at vi får bindende aftaler. Vi må, hvor der er mulighed for det, bruge tilslutning til internationale miljøkonventioner som noget meget væsentligt i forhandlinger om støtte til det ene eller det andet.

Befolkningens engagement kalder vi jo tit »Agenda 21«. Jeg tror, vi skal omdøbe den. Der er jo ikke nogen hvide mennesker i Danmark, der forstår, hvad der dækker sig bag det kodeord. Jeg synes, at den rapport, der er kommet om FN's 19. generalforsamling, og som Udenrigsministeriet har udgivet, er et godt eksempel på, hvor kort vi er kommet. Hovedparten er på engelsk. Altså: Hvis vi skal have befolkningen til at engagere sig lidt, må vi kommunikere med den danske befolkning på dansk. Jeg plejer ikke at anbefale statsministerens taler; jeg synes mange gange, man bør fraråde dem, men her var der dog én, der godt kunne tåle at se dagens lys på dansk. Jeg vil håbe, at man i fremtiden vil bruge det danske sprog.

Skal vi engagere befolkningen, handler det også om regelforenkling, som Venstres ordfører så rigtigt var inde på. Det er den vej, vi skal gå videre for at få flere engageret. Det skal ikke bureaukratiseres, det skal forenkles, men en forenkling må ikke betyde, at vi sætter bæredygtigheden over styr.

Steen Gade (SF):

Forventningerne til UNGASS-generalforsamlingen var vel på én og samme tid både store og bittesmå. Store, fordi miljøsituationen er så alvorlig, som den er. Man kan sige, at det først er nu, vi skal til at realisere begrebet bæredygtig udvikling. Vi sagde det faktisk flot i de dagsordener, der blev vedtaget her i Folketinget både før Rio og nu før New York om, at det handler om, at ulandenes ret til udvikling skal følges af øget bistand fra og nedsat ressourceforbrug i den rige del af verden.

Det er sådan set en opsummering af, hvad bæredygtig udvikling er. Med den målestok blev forventningerne ikke indfriet. Man kan sige, at det, vi skulle bruge kræfter på på UNGASS, i stedet for var at sørge for at fasthol-

de Riopolitikken og prøve at skabe et grundlag for, at vi kunne fortsætte den proces, der var startet efter Rio. Det er i hvert fald min opsummering på den del af det.

De bittesmå forventninger var knyttet til en meget pessimistisk stemning før generalforsamlingen. Græsrodde, medier og mange politikere havde dømt UNGASS til en total fiasko. Jeg mener heller ikke, disse forventninger blev indfriet, og det er jeg da glad for. Jeg mener faktisk, at der blev åbnet op for de næste vanskelige skridt. For svagt, javel, men altså en situation, hvor det er muligt at presse på på nogle væsentlige områder. Det er jo det, der er det vigtige: at presse på, og det er det, vi skal gøre fra dansk side.

Indsatsen i New York fra embedsmænd og fra de tre ministre, der deltog, synes jeg var virkelig god, og det har jeg lyst til at sige. Jeg var faktisk lidt stolt af at sidde og være med i delegationen og følge den danske indsats og også EU-indsatsen. Det er jo så sjældent, vi siger den slags ting, og derfor synes jeg også, der her er lejlighed til at sige det.

Det andet, som jeg godt synes, vi selv kan præle lidt af, var det parlamentarikerinitiativ, vi tog, hvor vi, der var derovre, samledes og lavede grundlaget for den politik, som vi nu i dag konfirmerer i en lidt mere præcis form i et forslag til vedtagelse og dermed i et bredt flertal sætter linjerne for, hvordan vi skal arbejde videre i de kommende år.

I den globale opfølgning vil jeg især lægge vægt på vedvarende energi. Det er lykkedes at få CSD til at tage energi på dagsordenen i 2001, og det skal vi forberede så effektivt som muligt.

Der er tre ting, vi skal gøre.

For det første skal vi udarbejde et samlet bidrag til, hvordan CSD 2001 virkelig skal blive en afgørende begivenhed for vedvarende energi. Desuden skal vi få vedvarende energi ganske kraftigt ind i vores ulands- og miljøbistand, og det tredje er aktiv multilateralisme. Her skal vi bruge energi som spydspids for en ganske omfattende indsats.

Så lægger jeg vægt på, at vi skal få lavet et idépapir om, hvordan CSD kan udvikles, og at vi kan få en studiekreds i Folketinget om hele det tema, og hvordan det kan udvikles til et sted for bindende beslutninger hen imod et internationalt retssamfund.

Og så til den danske opfølgning. Jeg synes da godt, man kan sige, at vi tidligere ikke har været gode nok til at lave opfølgning. Derfor